

1893-10-21

AFSENDER

Emil Hannover

MODTAGER

Johan Rohde

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

Paris

Omtalte personer:

Alfred Christensen

Rasmus Christiansen

Johan Peter Wildenrath

Margrethe Wildenrath-Krabbe

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Hannover har hørt fra fru Wildenrath at hun har været i kontakt med Rohde. Hannover selv har erfaret at fru Wildenrath er blevet frarådet skilsmisse, og at Wildenrath nægter at lade hende flytte ud. Hannover synes hele affæren lyder mærkelig, og han vil gerne vide hvad hendes sagfører mener derom. Fru Wildenrath selv har kun beklaget sig over sagen til Hannover. Hannover beder Rohde brænde sit foregående brev, hvori han har kritiseret Rasmus Christiansen. Han undskylder sig med dårligt humør. Han har de seneste par dage igen været i selskab med Christiansen, der har været godt selskab. Hannover bemærker at en dame Christiansen ser noget til ikke er forelsket i ham. Det er efter Hannovers mening til Christiansens egen fordel, idet hun ikke er ham værdig.

TRANSSKRIFTION

Kjære Rohde,
Blot et Par Ord i Hast. Fru W. skriver
i Dag til mig, at hun har talt med
Dem. De har da maaske faaet noget
mere at vide om hendes Forhold, end jeg
ved, og kan fortælle mig noget derom.
Hun skriver til mig, at Alfr. Christensen
fraraader hende Skilsmisse, da hun
kun kan faa den paa ublide Vilkaar;
hun skriver ogsaa, at W. kan og vil
nægte hende Tilladelse til at rejse. Der
er mig noget mystisk over hele Sagen,
og hvis De har talt med Christensen
om den, vil jeg gjerne vide, hvad han
siger. Fra Fru W. selv faaer jeg Breve,
hvori hun bittert beklager sig over
Forholdene, men positive Oplysninger
om disse har jeg ikke faaet – af
Grunde, som jeg muligvis aner. Hvis De
taler med hende igjen, er De nok saa
god ikke at omtale denne Forespørgsel,
som hun let kunde misforstaa.
Vær saa venlig at brænde mit
forrige Brev. Det var sikkert ikke pænt,
hvad jeg skrev om Christiansen, men
jeg var den dag i et utaalmodigt Humør.

[2]

I de sidste Dage har han været
sammen med mig igjen og været
saare rar. Jeg har forresten set ham
sammen med Damen, og det er vist
sikkert nok, hun ikke vil have ham,
hvad der utvivlsomt i Længden vil
være bedst for ham selv. Thi hun er
ved Gud ikke hans Beundring og endnu
mindre hans Hjærte værd.

Venlige Hilsener,

Deres hengivne

E.H.

21.X.93.

Paris

Kjære Robert,

Blot et Par Ord i Hast. Fru W. skriver i Dag til mig, at hun har talt med Dem. De har da maaske faaet noget mere at vide om hendes Forhold, end jeg vel, og kan fortælle mig noget derom. Hun skriver til mig, at Alf. Christensen foraaften havde Skilsmisse, da hun kom. Hun saa den paa ublidt Vilkør, hun skriver ogsaa, at W. kan og vil nægte hende Tilladelse til at rejse. Der er mig noget mystisk over hele Sagen, og hvis De har talt med Christensen om den, vil jeg gjerne vide, hvad han siger. Na Fru W. selv faaer i Breve, hvori hun bittert beklager sig over Forholdene, men positive Oplysninger om disse har jeg ikke faaet — at grunde, som jeg naturligvis aner. Hvis De taler med hende igjen, er De nok saa god ikke at omtale denne Forespørgsel, som hun let kunde misforstaa.

Vær saa venlig at brønde mit fornige Brev. Det var sikkert ikke pønt, hvad jeg skrev om Christensen, men jeg var den Dag i et utaalmodigt Humør.

I de sidste Dage har han været
sammen med mig isjen og været
saare rar. J. har forresten set ham
sammen med Damen, og det er vist
sikkert nok, him ikke vil have ham,
hvad der utvivlsomt i længden vil
være betst for ham selv. Thi him er
vel qst ikke hans Betsning og end
mindre hans Hjerte vært.

Venlig Hilsener,

Deres hengivne

E.M.

21. X. 93.

Paris